

שבועת אסף הרופא

וזאת הברית אשר כרת אסף בן ברכיהו ויוחנן בן זבדא עם תלמידיהם וישביעום בדברי האלה:
אל תצודו (תצדו) להמית כל נפש במשתה עקר, ואל תשקו אשה הרה לזנונים להפיל, ואל
תחמודו כל יפי תואר בנשים לנאפה בהן, ואל תגלו את סוד אדם אשר האמין לכם, ואל תקחו
כל כופר לחבל ולהשחית, ואל תקשיחו לבב מלחמול על דל ואביון לרפא, ואל תאמרו על טוב רע
ועל רע טוב, ואל תלכו בחוקות המכשפים לחבר ולנחש ולכשף ולהפריד איש מאשת חיקו או
אשה מאלוף נעוריה, ולא לחמוד כל הון וכל כופר לעזרת אות זימה, ולא להתעזר בכל עבודת
אלילים לרפא בהם, ולא להבטיח בכל דברי עבודתם לרפאות, כי אם לשקץ ולחאב ולשנוא את
כל עובדיהם והבוטחים בהם והמבטיחים בהם, כי כולם תוהו ולא מועילים, כי אין המה ושעירים
רוחות מתים המה - את פגריהם לא יושיעו ואיך יוכלו להושיע את החיים?
ועתה בטחו בה' אלקיכם, א-ל אמת, א-ל חי, כי הוא הממית והמחיה, המוחץ והרופא, המלמד
לאדם דעת וגם להועיל, המוחץ בצדק ובמשפט, והרופא בחסד וברחמים, לא יבצר ממנו כל
מזימות ערמה ואין נסתר מנגד עיניו; המצמיח צמוץ רפואות והשם בלב חכמים תושיה לרפא
ברוב חסדיו ולספר נפלאות בקהל רבים, לדעת כל חי כי הוא עושהו ואין בלעדיו מושיע. כי
הגויים בוטחים אל עצביהם אשר לא יושיעום ממצוקותיהם ולא יצילום מצרותיהם, כי תוחלתם
ותקותם אל המתים. על כן נאה לכם להבדל מהם ולשטות ולרחוק מכל תועבות גלוליהם ולדבקה
בשם ה' אלקי הרוחות לכל בשר, ובידו נפש כל חי להמית ולהחיות ואין מידו מציל. זכרוהו
בכל עת ודרשוהו באמת וביושר ובתם-דרך, למען תצליחו בכל מעשיכם ויתן לכם עזרה להצליח
בידכם והייתם מאושרים בפי כל בשר, ויזנחו הגוים את אליליהם ועצביהם ויתאו לעבוד את
ה' ככם, כי יכירו כי תוהו מבטחם ולריק יגיעם כי ישועו אל אל לא ייטיב ולא יושיע. ואתם
חזקו ולא ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולותיכם וה' עמכם בהיותכם עמו. אם אתם את בריתו
תשמרו ובחוקותיו תלכו לדבקה בהם ונחשבתם לקדושי בעיני כל בשר, ויאמרו אשרי העם
שככה לו אשרי העם שה' אלקיו. ויענו תלמידיהם ויאמרו כל אשר הוכחתם אותנו וצויתם עלינו
נעשה, כי מצות התורה היא ועלינו לעשותה בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, לעשות
לשמוע ולא לנטות ולא לכור ימין ושמאל. ויברכום בשם א-ל עליון קונה שמים וארץ.
ויוסיפו עוד להעיד בהם ויאמרו אליהם: הנה ה' אלקים וקדושי ותורתו עדים בכם אשר תהיו
יראים אותו לבלתי סור ממצוותיו וללכת בחוקותיו וביושר לב. ולא לנטות אחרי הכצע לעזור
חנף על דם נקי, ולא למסוך סם המות לכל איש ואשה להמית רעהו, ולא להגיד בעקריהם ואף
לא למסרנו לכל אדם, ולא להסיח בכל דבריו, ולא לתת דמים בכל מלאכת רפואות, ולא
לצדות לעורר מחלה על נפש אדם ולבלתי תת מום באדם למהר ולהבקיע בשר אדם בכל ברזל
או במכות אש, עד אשר יבחן פעמיים ושלש - אז תתנו עצתכם. ולא תמשול בכם רוח רעה
לרום עיניכם ולבכם ואל תטורו נקמת כל איבה באדם חולה, ולא להחליף אמרתכם בכל שנא

ה' אלקינו לעשות, כי אם לשמור פקודיו ומצוותיו ללכת בכל דרכיו, למען מצוא חן בעיניו להיות נקיים ונאמנים וישרים. כה הזכירו והשביעו אסף ויוחנן את תלמידיהם".

(השבועה פורסמה לראשונה בגרמנית, לפי כתב-יד אוקספורד:

L. Dukes, Monatschrift fur Geschichte Und Wissenschaft des Judentum, 8:201, 1859

בפעם השניה פורסמה בעברית, לפי כתב-יד פאריס: בר גולדברג, הכרמל, 1: 239, 1861.

בימינו פורסמה השבועה ע"י פרופ' ז. מונטנר ב"הרופא העברי", (1947).